

SANCTA
D E I

CUM

A N I M A

P Æ N I T E N T E

U N I O ,

D R A M A T I C Æ

E X H I B I T A

ANNO M.D.CC.XXXVI.

A R G U M E N T U M .

CLorinda Princeps nobilissima illicito Cosmum ignobilioris licet conditionis amore deperibat diu: quod dum fidelis Moderator ejus advertisset, fucatum, & falsum Cosmi amorem & animum, eidem detegit, anxietate inde Clienti persuadet, ut illo repudiatō in Daphnin augustissimi Regis Cosmarchi filium Principem amorem suum convertat. Cujus tandem monitis acquiescens, & profanos ac impios Cosmi amores pertæsa, verò Sponso Daphni præteritorum poenitens in amoribus esse concupivit, à quo etiam post superatas Cosmi ambitiosissimi, Zartlini blandissimi, & Lugberti astutissimi insidias in sponsam fuit adoptata perenni gloriæ Coronam receptura. Ita Illust. D. Henricus de Pifniz in *Ovili Spirituali*, & P. F. Laurentius de Schniffis Capucin. in Opusculo de *triplici anima via*; Unde S. Basil. Mag. *Homil. 1. de Jejunio* inquit: Delicias mundi Salutem perdere: monetque S. Gregorius M. *Homil. 12. in Evang.* Mundi hujus inquinamenta devitare, & solum Deum pura mente sectari.

SCHEMA PERSONARUM.

Daphnis Sponsus.	}	Christus.
Clorinda.		Anima pœnitens.
Fidelis Moderator	}	Angelus Custos
Colinus.		Mundus.
Zartlinus.	}	Caro.
Lugbertus.		Dæmon.

PROLOGUS.

Anima duas inter vias spineam, & roseam dubia veras illius delicias, & falsa hujus gaudia, Coelestemque Sponsum inter pœnitentiæ & tentationum spinas inveniendum esse edocetur: juxta illud: *Si te lætaverint peccatores, non acquiescas eis.* Proverb. C.p. 1. v. 10.

Anima. Sum anceps, dubia, infelix anima, sum in Labyrintho, quo vadam, nescio? anxia hæreo, securam nullibi semitam invenio!

Aria.

Nam via hæc lata
Videtur beata,
Et rosis, & liliis strata
Fors plena periculis sit?
Dum rosas promittit,
Fors vulnera figit,
Dat jocos, fors gaudia falsa?
Hinc fallax, ambigua fit.

Labruscis, & Spinis
Hæc via exosis
Est plena, & undique sata;
Hinc dura est ardua res:
Nam istam si tero,
Et illam si quero;
Sum anceps, & nullibi tuta,
Non nisi est dubia spes,

Etenim lata, & spatiosa est via, quæ ducit ad perditionem; angusta verò, & arcta est porta, quæ ducit ad vitam, & pauci sunt, qui intrant per eam. Math. 7. v. 13. & 14.

Arieta.

Ut in Labyrintho Theseus,
Sic ego inter fluctus
Jactata, inter luctus
In hoc bivio
Tristis ambulo,
Heu! quo pergam, ignoro!
Ariadnam nescio.

Quid enim mihi proderit in hoc mundo, univèrsa si habeam, dum ego perdità fiam. Heu me miseram! quocunq; me verto, fatis ambiguan

Angelus Cliens charissimà, quid tuà hæc lamenta, & alta suspiria? edicito;

Anima Duas has inter vias, fatis ambiguas anxia hæreo, quâ eligam, nescio!

Angelus. Metum pone: non nôsti me?

Aria.

Sum tuus Achates
Fidissimus Comes;

Sequere me,

Protegam te.

Certè non errabis,

Neque deviabis,

Dirigam te

Tutissimè.

Anima. Sequar libentissimè, præeuntem tam fidum Comitem: sed heu! terret me spinetum, magis aridet hoc rosetum.

Angelus. Erras gravissimè, sequere, sequere, ducam securissimè, sequere me.

Aria.

Hoc spinetum

Non fert lethum,

Sed dat mel suavissimum,

Et si modò lateat

Hoc rosetum,

Est spinetum,

Certò dabit toxicum.

Quamvis nulli pateat.

Promittit quidem hæc semita mera gaudia, sed sunt evanida falsa Mundi segmenta; has inter spinas latet verum Sponsi tui gaudium: hoc rosetum causabit æternum certò interitum. Accipe Ducem viæ, & sequere: Si te lactaverint peccatores, non acquiescas eis.

Anima. Comes fidissime, obtempero libentissime. Per ardua scandam ad sidera, sequar. Pedissequa.

Ariose.

Astra Cœli vires date,

Venis vires insillate,

Manum vestram jungite,

Hostes meos sternite.

Duetò.

Dueto.

Angelus.

Veni, veni, sequere me.

Anima.

Sequar te Comes fidissime.

Angelus.

Ducam te tutissime.

Anima.

Nunquam tu deferas me.

Angelus.

Confide in me,

Anima.

Sequor te.

CHORUS VIRTUTUM.

Perge bonis avibus,

Spretis voluptatibus,

Per ardua

Ad sydera

Scande felix anima.

Eris Sponsa Numinis,

Cœli quoque incolis,

Usque dilectissima

Perge felix anima.

P A R S I.

Clorinda impio; Cosmi amores fidelis persuasione pertæsa, tandem meliora sapere proponit.

Scena I. Cosmus accepto Clorindæ repudio in furias agitur, unde suos in Consilium vocat.

Scena II. Fidelis Moderator facillantem Clorindam in bono confirmat, fugamque consulit.

Scena III. Cui fallaces Cosmi Aulici Lugbertus, & Zartlinus insidias parant.

Scena IV. Quas tamen Clorinda feliciter eludit.

Chorus intermedius.

Dormienti Clorindæ impiarum Cosmi voluptatum, & deliciarum damna exhibentur ex illis; *Quantum in deliciis fuit, tantum date illi tormentorum, & luctum, Apoc. cap. 18. v. 7.*

Angelus. Dormit suavissime, tacete, filete, ne fors dilectam Daphnis suscitetis Clorindam.

Aria.

Auræ tepidulæ

Undæ frigidulæ

Afflate, spirate,

Somnósque caufate;

Jam dabo somnium
Spectatori,
Et actori
Longe saluberrimum,
Silete, tace.

Clorinda charissima, quæ Cosmus fruatur pericula, diligenter adverte,
solicite cave. Prodit jam turpia voluptatum mancipia, deserte æterna
salutis dispendia! en impuri nomen Amasii è libro vitæ deletur, expungitur.
Umbra. Ite lachrymæ in planctu amaro, ubertim stillate, obruite me.

Arioso.

Dum impuris inhio,
Æterna bona perdo:
Inferni furores,
Horrendos dolores
Æternum nunc sentio
Ite lachrymæ,
Ubertim stillate,
Obruite me.

Fruebar bonis, & utebar Creatura tanquam in juventute celeriter, sed
heu in puncto descendi ad tartara.

Angelus.

Aria.

Voluptas velut simia
Fert necem suis charis,
Dum blanda figit oscula,
Dat virus insensatis.
Qui fidit fraudi Cypriæ,
Hæc damna serò flebit.
In infernali sulphure
Amores hos lugebit.

Istihinc luxurians anima gemit inter dura Cupidinis vincula.

Umbra. Heu paululum gustavi mellis, & ecce! morior, dum fruor, perimor.

Aria.

Hoc nectar est Cupidinis,
Hæc mella fert voluptas,
Æternas pro brevissimis
Deliciis dat poenas.

Quid profuit superbia? & deliciarum jactantia quid contulit mihi?
heu jam secundum ea, quæ cogitavi, correptionem habeo in hoc infer-
nali rogo.

Angelus.

Angelus.

Aria.

Quod effrons olim Dalila
Patravit in Samfone!
Hoc efficit in anima
Venus pejor Dracone.
Nam vires exest corporis,
Exurit omnes venas,
Post ignes turpes Cypridis
Æternas caufat pœnas.

Hic umbra Juvenis litterati ob libidinem æternum damnati.

Umbra. Heu crucior in hac flamma æternum duratura

Aria.

Post ardores
Ad dolores,
Post amores
Ad fœtores

Post momenta
Ad tormenta
Ad dracones,
Et Bufones

Ter infelix rapior. Ignitos abripior.

Valete fomnia, terrena omnia, me evocat luctus, in igneos fluctus,
impuri focii valete, alieno damno fapite.

Angelus.

Aria.

Syrenum cantu placido
Quot naves periêre;
Hoc venenato toxico
Tot fortes cecidêre:
Jam captant poma Tantalî
Famelici hac dape,
Et volvent saxa Syfiphi:
Peccator brevi fape.

Umbra omnes. Heu! Carnales Sodales, lurcones, lenones! momentū, quod
hic delectat, æternum, quod ibi cruciat! momentum, æternum! heu!

Angelus. Hæc cœnæ manent ignes Cyprîos, impuros porcos, Cosmi amafios.

Aria.

Perinde tamen vivitur,
Ceu pœna non fequatur,
Peccatur, eſtur, bibitur,
In cœno volutatur
Infelix anima,
Ob momentaneum
Heu! defiderium
Æternum miſera.

Homo peccator! difce alieno damno fapere! momentum! æter-
num! elige.

PARS

P A R S II.

Clorinda pœnitens verò Sponſo conjungi anhelat.

Scena I. Evigilans Clorinda inſidioſam Coſmi impudentiam exhorreſcit, & averſatur: Attamen

Scena II. Subdolè à Coſmo capta

Scena III. Iterùm à Fideli liberatur:

Scena IV. Unde Coſmus ſpe ſua fruſtratus ficta pietate cum ſuis novas Clorindæ machinatur inſidias,

Scena V. A quibus tamen opè Fidelis erepta à Daphne in Sponſam adoptatur.

E P I L O G U S.

Anima in via pœnitentiæ, & tentationum laſſa ad conſtantiam pro comparanda æternæ felicitatis corona excitatur. *Non coronabitur, niſi qui legitimè certaverit.* 2. ad Tim. 2. v. 5.

Anima. Has ſpinas inter duras, & acutas labruſcas laſſa ſedeo, & vix non deficio.

Aria.

Cruentatum,

Vulneratum

à ſpineto

Senticeto

Corpus mædet ſanguine:

Jam contritum,

Et attritum

Præ labore

Et ſudore

Languet laſſitudine.

Nam dum tentavi legere roſas has inter ſpinas, plusquam acutas cruentavi manus, & genas, horreo diutius laborare, vel ſanguinem ſudare.

Angelus. Quid denuo quereris, quid lamentaris dilecta anima, pande, quæ latent abdita.

Anima. Legendo roſas tuli manus vulneratas, hem aſpice, emblaſtro refice.

Angelus. Laborâſti quidem ſtrenuè, hinc coronam accipe, ex roſis contextâ & lilis, ſed ſi in labore perfeveraveris, auguſtiorẽ recipies in Cœlis.

Anima. Spero quidem firmiſſimè, ſed laſſa nimis deficio ex labore.

Angelus. Delicata nimis es, in his ſpinis latet magna ſpes, Corona gloriæ immarceſſibiliis res. In labore conſtans perſiſte: Exemplum cape, aſpice, & ſequere.

Aria.

Corpus puriſſimum,

Flagris cruentatum,

Caput ſanctiſſimum,

Spinis coronatum,

Et Cruci affixum
 Ludibrio fit :
 Hinc sequi unicum
 Aceto potatum,
 Sponsum virgineum,
 Probris gravatum,
 Hastâ confixum,
 Jam volupe fit.

Hæc oportuit pati Sponsum tuum, & ita intrare in gloriam suam; nec enim decet sub spinis coronato Capite membra latere delicata; sequere, fac secundum exemplar, quod tibi monstratum est, & accipies coronam gloriæ vitæ æternæ.

Anima. Benè jam melius deliberatum, conclusum est, & ratum, si rem benè pondero, non ampliùs anceps hæreo, ex hoc tentationum & pœnitiæ senticeto non exhibo, donec immarcessibilis coronam gloriæ obtinero.

Sit aspera
 Hæc semita,
 Sit & dura

Pro Cœli gloria

Non terrebit ampliùs.

Non enim sunt condignæ Passiones hujus temporis ad futuram gloriâ, quæ in nobis revelabitur, & ad perennis felicitatis Coronam, quæ promittitur.

Aria.

Jam alacris,
 Et hilaris
 Pro futura

Æterna Patria

Laborabo fortiùs.

CHORUS VIRTUTUM.

Labor brevis,

Pugna levis

Æternæ gloriæ

Pondus operatur.

Manent certa

Cœli ferta,

Dum brevi tempore

Corpus cruciatur.

Ergo pugnate,

Et laborate.

In hoc stadio

Pro bravio

Æternæ beatitudinis

Charæ Sponsæ Numinis.

F. I. N. I. S.